

مقالات پژوهشی

ORIGINAL ARTICLES

بررسی سرو اپیدمیولوژیک اورنیتوز در کبوتران و حشی محدوده تهران

دکتر حسن بشیری بُد*

خلاصه

برای نخستین بار در ایران تعداد ۱۷۳۶ کبوتروحشی که از نواحی مختلف شهر تهران جمع آوری گردیده بودند، جهت یافتن پادتن اختصاصی علیه اورنیتوز (Ornithosis) با استفاده از روش ثبوت مکمل (Complement fixation) تحت آزمون سرولوژیک قرار گرفتند و بر این اساس در ۲۶/۵ درصد از کبوتران، آلدگی با اورنیتوز تشخیص داده شد.

جامی، اطراف شهری، نازی آباد، خیابان مولوی و سه راه آذربایجان) با استفاده از تورویا به کمک دست صید گردیدند.

از هر کبوتر حدود ۵ میلی لیتر خون از طریق قطع سرخرگ سبات گرفته شد که در داخل لوله‌های آزمایش ستون ریخته شد. بعد از گذشت مدت کوتاهی، خون داخل هر لوله آزمایش را در دور ۲۰۰۰ به مدت ۵-۱۰ دقیقه سانتریفیوژ کردیم و سرم حاصل را پس از ریختن به داخل لوله‌های مخصوص در ۲۰ درجه سانتیگراد، تا انجام آزمون سرولوژیک به حالت انجام نگهداشی کردیم. کلیه سرم‌ها قبل از حرارت ۵۶ درجه سانتیگراد غیرفعال و سپس در ثبوت مکمل CFR قرار داده شدند تا پادتن اختصاصی علیه اورنیتوز با عیار مربوطه به دست آید. پادگن مورد مصرف در این آزمون، یعنی پادگن کلامیدیائی (Chlamydial antigen) از درجه خلوص بالایی برخوردار بود.

دستاوردها

جمعاً ۱۷۳۶ نمونه سرم خون کبوتران را به کمک روش ثبوت مکمل تحت آزمون قرار دادیم. رقت ۱:۱۰ پادتن را به عنوان پایه مثبت واکنش در نظر گرفتیم و عیار پاییتر از ۱:۱۰ منفی تلقی گردید و بر همین اساس توانستیم تعداد ۴۶۱ نمونه سرم محتوى پادتن، یعنی ۲۶/۵ درصد کبوتر آلوه به اورنیتوز را تشخیص دهیم. بالاترین عیار پادتن ۱:۳۲۰ بود. در جدول ۱ تعداد کبوتران جمع آوری شده، با توجه به نواحی مختلف شهر تهران، تعداد موارد مثبت در آزمون سرولوژیک، و نسبت درصد آلوه گی به تفکیک آمده است.

جدول ۱

آلوه گی	نسبت درصد	نوبت درصد	تعداد موارد	مثبت	تعداد کبوتران جمع آوری	تعداد کبوتران جمع آوری	نواحی مختلف شهر	تهران
۲۵/۹	۱۴۲	۱۴۲	۵۴۸		۵۴۸		نواحی شمالی تهران	
۲۳/۲	۱۲۲	۱۲۲	۵۲۵		۵۲۵		نواحی مرکزی تهران	
۲۹/۷	۱۹۷	۱۹۷	۶۶۳		۶۶۳		نواحی جنوبی تهران	
۲۶/۵	۴۶۱	۴۶۱	۱۷۳۶		۱۷۳۶		جمع	

میانگین

میزان انتشار پرنده‌گان — اعم از پرنده‌گان وحشی، اهلی، سودمند و زینتی — می‌تواند در اپیدیمولوزیک (همه‌گیری شناسی) اورنیتوزانسانی تأثیرگذارد. مهمترین راه انتقال طبیعی بیماری در میان پرنده‌گان و از پرنده‌گان به انسان، تنفس و استنشاق گرد و غبار مواد دفعی و ترشحات مختلف عفونت‌زا و مواد آلوه در لابالی پرنده‌گان می‌باشد. وبال و پر زدن پرنده باعث می‌شود که باکتریها به سادگی در هوا منتشر شوند. در بعضی موارد هم چنانچه حیوان آلوه‌ای انسان را گازبگیرد ممکن است

مقدمه و تعریف

درباره انتشار اورنیتوز در ایران و میزان موارد آلوه گی آن در انسان و حیوانات، همچنین سبب شناسی این بیماری — به جز چند مورد محدود — اطلاعات گسترده و جامعی در دست نیست و به همین سبب ضرورت ایجاد می‌کرد تا با بررسی حاضریه میزان آلوه گی و نقش یکی از مهمترین مخازن حیوانی اورنیتوز یعنی کبوتری برد شود.

اورنیتوز که از سال ۱۹۴۰ به عنوان بیماری مستقلی در نظر گرفته شده، یکی از بیماریهای مشترک بین انسان و حیوان است و عامل آن به نام کلامیدیا (zoo anthroponosis) خوانده می‌شود. کلامیدیاها را مؤلفین قبلاً جزو ویروس‌های بزرگ در نظر می‌گرفته‌اند، لیکن با پی جوییهای دقیق، این عوامل را در گروه باکتریها قرار داده‌اند.

اهم خصوصیات کلامیدیاها عبارتند از: اندازه بین ۰/۲-۰/۴ میکرون، شکل کروی، حساسیت در برابر اتر، وجود غشاء پوششی، دارای بودن DNA و RNA، رشد در محیط‌های سلولی، قابلیت ساختن گنجیدگی‌های سیتوپلاسمی مشخص بازویل و همچنین غیر مقاوم و حساس بودن در مقابل آنتی‌بیوتیک‌های وسیع الطیف. کلامیدیاها مولد اورنیتوز کلا به سولفون آمیدها مقاوم می‌باشد.

مخازن اصلی اورنیتوز پرنده‌گان اند و سیر بیماری در پرنده‌گان غالباً به صورت نهفته است و عوامل بیماریزا عمده‌ای در اندامهای شکمی جایگزین می‌شوند. در انسان، دستگاه تنفس و مخصوصاً ریه‌ها بیش از سایر اندامهای بدن مورد تهاجم این باکتریها واقع می‌شوند، و با توجه نشانه آلوه گی، ذات الریه اولیه نامشخص است. با وجود این خاطرنشان می‌شود که تک تک سویه‌های کلامیدیائی از سمتی و قدرت عفونت زایی متفاوتی برخوردار هستند. در صورتی که بیماری در خانواده طوطیان مشاهده گردد، به نام تب طوطیان یا پسیتاکوز (psittacosis) و چنانچه در پرنده‌گان دیگر و یا انسان دیده شود به نام اورنیتوز خوانده می‌شود.

اورنیتوز از نظر اپیدیمولوزیک (همه‌گیری شناسی) انتشار جهانی دارد و در این پی جویی سرو اپیدیمولوزیک، برای اولین بار در ایران میزان آلوه گی کبوتران وحشی ساکن تهران برآورد گردیده است. کبوتران آزمایش شده شامل کبوتر چاهی (columba livia) و فاخته (oemus) بوده‌اند. جمع آوری کبوتران از فروردین ماه سال ۱۳۶۵ شروع گردید و در تیرماه همان سال خاتمه یافت.

مواد و روش کار

کبوتران وحشی مورد نیاز در این طرح با از محله‌ای بازویا از داخل شیروانی بعضی ساختمانها در نواحی مختلف شهر تهران (تجربیش، لویزان، ازگل، سعادت‌آباد، خیابان آذربایجان، سه راه طرشت، خیابان

کبوتران زیرشیروانی، غالباً با انبوهی از پیخال و مواد دفعی، کبوتر مرده و پر کبوتر مواجه می شدیم و به همین دلیل برای گرفتن این قبیل کبوتران اجراً از ماسک صورت استفاده می کردیم.

مواد یاد شده به صورت یک لایه کم و بیش ضخیم، سطح زیرشیروانی را می پوشانند و با بال و پر زدن و به حرکت درآمدن کبوتران، گرد و غبارآلوده به عوامل مولد اورینیتوز (کلامیدیاها) در هوا پخش می گرددند و به این ترتیب مواد دفعی کبوتران به عنوان منبع آلودگی به حساب می آیند. مسدود کردن روزنه های ورود کبوتر در روی شیروانی، یکی از راههای پیشنهادی، به منظور جلوگیری از اشاعه آلودگی است.

با توجه به نسبت درصد آلودگی کبوتران در بررسی حاضر و افزایش جمعیت چشمگیر این پرنده در سالهای اخیر (به عنوان یکی از عوامل زمینه ساز) و با عنایت به این نکته که اورینیتوز علاوه بر کبوتر در سایر پرنده گان نیز می تواند انتشار داشته باشد و اینان به عنوان منابع آلودگی برای انسان به شمار می آیند، باید در امر مبارزه و پیشگیری، ضمن اجتناب از تماس بی مورد با کبوتر، معدوم کردن کبوتران آلوده، گزارش موارد آلودگی به مراجع بهداشتی و مسدود کردن روزنه های ورود و خروج کبوتر در روی شیروانی به پیشگیری شیمیایی (استفاده از خوراک آغشته به آنتی بیوتیک) پرنده گان خانگی و زیستی نیز توجه کامل مبذول داشت. در جدول ۲ نسبت درصد آلودگی کبوتران وحشی به اورینیتوز در تهران و برخی از شهرهای بزرگ دنیا - جهت مقایسه - آمده است (۷، ۶، ۴، ۳).

جدول ۲. این جدول نشانده نهضت درصد آلودگی کبوتران به اورینیتوز در شهرهای بزرگ بعضی از کشورهای جهان است

نسبت درصد آلودگی کبوتران به اورینیتوز	کشور	شهر
۶۰/۷	چکسلواکی	براتیسلاوا
۲۶/۵	ایران	تهران
۳۷	سوئیس	ژنو
۶۰	آلمان غربی	فرانکفورت
۴۲/۵	اتریش	گراتس
۱۰	انگلستان	لندن
۳۴/۵	اتحاد جماهیر شوروی	مسکو
۱۹/۰	آلمان غربی	هامبورگ

نقش کبوتر به عنوان مخزن اصلی اورینیتوز و برخی دیگر از بیماریهای عفونی خطرناک و قابل سرایت به انسان، مسئلان بهداشت و شهرداری در بعضی از کشورهای پیشنهاده را بر آن داشته است تا با اتخاذ تدبیر ضروری بهداشتی و همچنین تدوین و تصویب ضوابط و آئین نامه ها و به

میکروارگانیسم های بیماریزا از طریق رگهای خونی به بدن انسان وارد شوند(۵).

سرایت بیماری از انسان به انسان با عفونت قطره ای (عطسیه، سرفه و خلط) صورت می گیرد. این بیماری به صورت آنزوئوتیک (enzootic) (انتشار آننمیک در میان پستانداران و بخصوص پرنده گان) در تمام نقاط دنیا پراکندگی دارد و پرنده گان دریائی و همچنین پرنده گان مهاجر قادر هستند عوامل بیماریزا را از کشوری به کشور دیگر حمل نمایند. همه انواع پرنده گان می توانند به عنوان حاملین بالقوه (موثن) عوامل مولد اورینیتوز و از موجات پیدایش همه گیری بیماری نزد حیوانات (epizootic) به حساب آیند. پرنده گان بومی و طیون، بویشه کبوتر، این بیماری را به انسان منتقل می کنند.

بیماری در سال ۱۳۴۴ در بین ۲۰۰ سرطیور زینتی در زاهدان مشاهده شد که جمعاً باعث تلف شدن ۲۰ مرغ عشق، ۱۵ طوطی، ۱۰ مینا و ۳ قناری گردید. عامل بیماری از مرغ عشق توسط کارشناسان موسسه رازی مجزا گردید و بیماریزایی تجربی نیز مورد آزمایش قرار گرفت(۱). نگارنده و همکاران (۱۹۷۶) در ۱۰/۶ درصد از حیوانات اهلی و سودمند (گاو، گوسفند و بن) در ایران، آلودگی با اورینیتوز را تشخیص دادند(۲).

کبوتر غیراهلی به دلیل وضعیت خاص زندگی خود، یعنی تماس نزدیک با سایر پرنده گان وحشی از یک سو و زندگی در حوالی محل مسکونی انسان از سوی دیگر می تواند به عنوان پل ارتباطی، بیماری مذکور را پس از واگیری از پرنده گان وحشی به پرنده گان خانگی و انسان انتقال دهد.

باید توجه داشت که انتقال عوامل بیماریزا از طریق تخم کبوتر، از یک نسل به نسل بعدی نیز امکانپذیر است که این خود مسئله ای در خور توجه است(۹)، و از طرفی هم نباید نقش اکتوپارازیت (برون انگل) های مختلف را در اشاعه اورینیتوز از نظر دور داشت(۸).

همانطور که قبل اگفتیم، کبوتران وحشی مورد بررسی را از نواحی مختلف شهر تهران جمع آوری نمودیم و براساس آزمون سروولوژیک انجام شده (روش ثبوت مکمل) توانستیم ۲۶/۵ درصد کبوتر آلوده به اورینیتوز را تشخیص دهیم (جدول ۱)، در این پی جویی و از نقطه نظر منطقه ای نسبت درصد آلودگی در میان نواحی مختلف شهر تهران چندان تفاوتی با یکدیگر نداشت.

یکی از امکانی که می تواند بالفعل در اشاعه آلودگی نقش داشته باشد، فضا و سطح زیرشیروانی ساختمانها، محله ای مسکونی و غیرمسکونی است. به طوری که اشاره شد، تعدادی از کبوتران مورد بررسی در این طرح (که بعضی از آزمون سروولوژیک دارای پادتن بودند) را از داخل شیروانی چندباب ساختمان و مغازه (قدیمی و یا نسبتاً قدیمی) که دارای روزنه هایی می باشند و محل ورود و خروج مناسبی را برای این پرنده به وجود می آورند، به دست آوردیم. هنگام جمع آوری

موارد آلدگی انسان مشخص گردد.

تشکر

نگارنده از آقای پروفسور ول夫 سیکسل Prof.W.Sixl استاد و رئیس بخش انگلشناسی و بیماریهای گرمیسری انتستیو بهداشت دانشگاه گراتس (اتریش) برای در اختیار گذاردن پادگن و سایر مواد و وسایل کار مورد نیاز مربوط به انجام آزمون سرولوژیک و آقایان اسماعیل کاشف زاده و حبیب... رستمی، کارکنان بخش انگلشناسی و قارچشناسی دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی با خاطر همکاریهای لازم در زمینه جمع آوری کبوتران سپاسگزاری می نماید.

مورد اجرا گذاشتن آنها، از تجمع و زاد و ولد بی رویه کبوتران جلوگیری کنند و مانع از تماس مستقیم انسان با این پرنده شوند. به عنوان مثال ساکنان شهرها ملزم به رعایت انجام دستورات و نکات زیر هستند: دانه ندادن به کبوتر در طول ایام غیربرفی وغیر بخندان سال در خیابانها، میادین شهرها و محلهای مشابه؛ درست نکردن لانه و یا هر نوع محل پرورش کبوترو بستن منافذ و سوراخهای ورود و خروج کبوتر به بام سر پوشیده منازل و اماکن غیرمسکونی و متروکه(۷).

در خاتمه پیشنهاد می شود که پرنده گان مختلف (مخصوصاً پرنده گان مهاجر، زینتی و سودمند) و پستانداران نیز مورد آزمونهای سرولوژیک مشابهی قرار گیرند. همچنین با توصل به روش‌های سرولوژیک میزان

مراجع

۱. افغان، محمد «بیماریهای پرنده گان اهلی» انتشارات شرکت سهامی چهره، ۱۳۵۹
2. Bashiribod, H, Sixl W, Stünzner D: Serologische Untersuchungen von Haustieren gegen Listeriose, lymphocytäre Choriomeningitis und Ornithose im Iran. II, Internationales Arbeitskolloquium über Naturherde von Infektionskrankheiten in Zentraleuropa, 507-510, Graz, 25.2. - 28.2. 1976
3. Döhring, E: Plagen durch verwilderte Haustaufen. Ornith Mitt 10: 41-46, 1958
4. Ebert U: Vogelkrankheiten. Verlag M & M Schaper Hannover 111- 140, 1972
5. Gsell O, Mohr W: Infektionskrankheiten Band I/2 Springer Verlag Berlin, 933, 958, 1967
6. Schneeweiss U: Spezielle Mikrobiologie. Walter de Gruyter & Co Berlin, 218- 240, 1968
7. Sixl W: Zum Problem der verwilderten Stadttauben (Aves, Columbiformes, Columbidae). Mitt. Abt. Zool. Landesmus. Joanneum Graz, 4, 1, 87-97, 1976
8. Vogel K: Die Taube - Taubekrankheiten. Deutscher Landwirtschaftsverlag Berlin, 128- 136, 1964
9. Wolff F, Wolff R: Ornithose in: Leitfaden der Zooanthroposen von: Töppich E, Krüger W VEB Verlag Volk und Gesundheit Berlin, von: Töppich E, Krüger W VEB Verlag Volk und Gesundheit Berlin, 207- 221, 1971.